DIN ISTORIA UNUI IMOBIL BUCUREŞTEAN CARE A APARȚINUT SCULPTORULUI IOAN GEORGESCU

Nicolae-Şerban TANAŞOCA

Împrejurări de familie mi-au dat prilejul să cercetez dosarul imobilului bucureştean din strada D.I.Mendeleev nr. 37, însuşit abuziv de statul totalitar comunist în anii marii terori staliniste şi încă nerestituit, cum prevede legislația în vigoare, dreptului lui proprietar, una din rudele mele cele mai apropiate[1]. În acest dosar se găsesc, dacă nu toate, în orice caz majoritatea actelor imobilului privitoare la perioada cuprinsă între anii 1841, data primei lui atestări şi 1950, data naționalizării lui: contracte de vânzare-cumpărare încheiate între succesivii săi detentori, documente referitoare la împrumuturile ipotecare care l-au împovărat şi la lichidarea lor, autorizații, planuri ori alte hârtii oficiale legate de construcțiile demolate sau ridicate pe suprafața lui, de transformările pe care imobilul le-a suferit ca efect al măsurilor de sistematizare urbană, de schimbările denumirii de arteră şi a numerelor poştale, în sfârşit, nu puține acte de stare civilă ale celor care l-au stăpânit. Printre altele, am avut surpriza să constat că, vreme de doisprezece ani, adică între 1886 şi 1898, terenul şi perechea de case care constituiau acest imobil bucureştean – evident, nu cele două blocuri construite abia la începutul anilor ’30 ai secolului trecut, după năruirea vechilor clădiri, înstrăinarea unei treimi din teren de către proprietarii lui din acea vreme şi constituirea a două imobile deosebite, cel de la nr. 37 şi cel de la nr. 39 ale străzii atunci denumite Nicolae Bălcescu, acum D.I.Mendeleev – i-au aparținut lui Ioan Georgescu (1856-1898), primul nostru mare sculptor modern, care a locuit aici, împreună cu familia, până la sfârşitul vieții. Istoria acestui imobil bucureştean, al cărei ultim capitol este strâns legat de istoria familiei mele, se împleteşte, aşadar, cu biografia unuia dintre cei mai de seamă artişti plastici români.

Între documentele referitoare la Ioan Georgescu aflătoare în dosarul cercetat de mine se numără actul autentic de vânzare-cumpărare prin care comerciantul Nicolae Carapati vinde sculptorului imobilul, actele originale care atestă căsătoria civilă şi religioasă a lui Ioan Georgescu cu Alexandrina Rahtivan, hotărâri judecătoreşti privind

[1] Dr. Răzvan Marinescu-Tanaşoca, căruia îi datorez mulțumiri pentru a-mi fi încredințat acest dosar, autorizându-mă să fac publice rezultatele cercetării lui.

scoaterea şi vânzarea imobilului la licitație din pricina incapacității artistului, apoi a văduvei lui de a lichida împrumuturile ipotecare care-l grevau. După ştiința mea, nici unul dintre aceste documente nu a fost vreodată publicat. Comunicând însă întâmplătoarea mea descoperire domnului Remus Niculescu, cel mai avizat cercetător al vieții şi operei lui Ioan Georgescu, am aflat că Domnia sa a ajuns nu numai să cunoască, după îndelungate, metodice şi laborioase investigații, cuprinsul unora dintre aceste acte oficiale, redactate şi păstrate, potrivit normelor legale, în mai multe exemplare şi în diverse arhive, dar şi să dobândească numeroase alte informații de cel mai mare interes, evident cu totul neştiute de mine, despre viața şi activitatea creatoare a artistului în casele din strada zisă atunci a Primăverii nr. 25 şi 25 bis, (ulterior nr. 37 şi 39), iar mai târziu Nicolae Bălcescu nr. 37 şi 39, despre dificultățile financiare pe care a trebuit să le înfrunte, în parte din pricina achiziției acestui imobil, ca şi despre o serie de persoane la care actele amintite se referă. Alte documente, privitoare fie la Ioan Georgescu, fie, mai ales, la proprietarii mai vechi şi mai noi ai imobilului, i-au rămas însă necunoscute. În aşteptarea vastei monografii, încă inedite, pe care domnul Remus Niculescu i-a consacrat-o sculptorului, mă încumet să editez aici documentele din arhiva rudelor mele referitoare direct la Ioan Georgescu ca proprietar al imobilului a cărui istorie mă preocupă, precum şi câteva dintre cele legate de perioada anterioară şi de cea imediat posterioară acestei posesii. Îmi place să cred că ele se vor dovedi folositoare, fie ca termen de comparație pentru documentele descoperite cu mult înainte şi care vor fi puse în valoare, cu bine cunoscuta-i acribie şi cu admirabila-i erudiție, de domnul Remus Niculescu, fie ca surse suplimentare, nu lipsite de interes, pentru reconstituirea veacului de istorie bucureşteană şi a contextului de viață urbană în care se înscrie episodul stăpânirii imobilului în discuție de către ilustrul sculptor român.

Sumara înşiruire cronologică a principalelor date şi fapte desprinse din documentele transcrise sau numai citate mai jos va înlesni cititorului consultarea şi aprecierea lor. Aşadar, în 1841, pitarul Nicolae (Nico) Zădăriceanu cumpăra de la mătuşa lui, vtori-logofeteasa Mariuța Clinceanca, nişte case cu loc în Bucureşti, în mahalaua Amzii. Imobilul, situat în strada Primăverii nr. 25-25 bis, ulterior nr. 37-39, azi strada D.I. Mendeleev (fostă între timp Nicolae Bălcescu), nr. 37 şi nr. 39, a fost vândut de Nicolae Zădăriceanu, potrivit unui zapis din 20 august 1843, pitarului Dimitrie (zis şi Dimitrache, Matache) Pitişteanu (1810-12 martie 1870)[2], care l-a lăsat moştenire, printr-un testament

[2] Primăria Comunei Bucureşti, Oficiul stării civile, Circumscripția II-a, Estract din registrul de morți pe anul una mie opt sute şaptezeci, No. 364. Înregistrarea morții lui Matache Pitişteanu s-a făcut la 13 martie 1870, iar copia din dosar, cu No.302, datează din 21 februarie 1881.

revelator pentru ethosul tradiționalist al generației şi grupului social cărora le aparținea, soției sale Elena (1817- 8 aprilie 1879)[3] şi celor 10 copii, băieți şi fete, pe care ea i-i dăruise[4]. Dintre aceştia, Eleonora, văduva lui George Constantinescu (1837-3 februarie 1879), domiciliată în Bucureşti, suburbia Mântuleasa, strada Plantelor nr. 1[5], cumpăra, în anii 1879-1881, îndată după decesul mamei, de la cei patru frați ai ei – Emanoil Pitişteanu[6], Barbu Pitişteanu[7], Constantin Pitişteanu[8], Dr. Spiridon Pitişteanu[9] – şi de la cele cinci surori – Irina, căsătorită cu Barbu Poenaru[10], Frosa, căsătorită cu Ion Vernescu[11], Adelaida, căsătorită cu Dr. Vasilie Kantilly[12], Sultana, căsătorită cu Gh. Filaliti[13] şi Matilda Pitişteanu[14] – toate cotele indivize din imobil cuvenite lor ca moştenire, precum şi mari părți din moşia Balaciu de Sus din județul Ialomița şi dintr-o vie de zece pogoane situată la Vadul Săpat, plasa Cricov, județul Prahova, ajungând unică

[3] Primăria Comunei Bucureşti, Oficiul stării civile, Circumscripția II-a, Estract din registrul de morți pe anul una mie opt sute şaptezeci şi nouă, No. 510. Înregistrarea morții Elenei Pitişteanu s-a făcut la 10 aprilie 1879, iar copia din dosar, cu No.301, datează din 21 februarie 1881

[4] V. Anexa, nr. 2.

[5] Primarul Com<unei> Bucureşti, Oficiu<l> stăr<e>i civile, Cir<cumscripția> V-a de Negru, Estract din Condica de morți pe anul 1879, No. 149. Înregistrarea morții lui George Constantinescu s-a făcut la 4 februarie 1879, iar copia din dosar, cu No.568, datează din 16/28 mai 1879. Aici se indică şi adresa cuplului, din mahalaua Mântuleasa.

[6] Act de vânzare din 29 mai 1879, transcris în registrul de transcripțiuni la 14 iunie 1879, sub nr. 736. Emanoil Pitişteanu a primit pentru cota sa parte din imobil suma de lei 1000, iar pentru restul cotelor de moşie vândute suma de lei 3000 şi a plătit el toate taxele aferente.

[7] Act de vânzare din 29 mai 1879, transcris în registrul de transcripțiuni la 14 iunie 1879, sub nr. 737. Barbu Pitişteanu a primit pentru cota sa parte din imobil suma de lei 1500, iar pentru restul cotelor de moşie vândute suma de lei 3000 şi taxele au fost plătite de cumpărătoare.

[8] Act de vânzare din 18 iunie 1879, transcris în registrul de transcripțiuni la 18 iunie 1879, sub nr. 754. Constantin Pitişteanu a primit pentru cota sa parte vândută din averea părinților suma de lei 4500, iar taxele au fost plătite de cumpărătoare. Constantin Pitişteanu era domiciliat în Focşani, iar actul a fost încheiat prin procuristul său, C.I.Bossie.

[9] Act de vânzare din 2 iulie 1879, transcris în registrul de transcripțiuni la 31 august 1879, sub nr. 1758/79. Spiridon Pitişteanu a primit pentru cota sa parte vândută din averea părinților suma de 4500 lei, iar taxele au fost plătite de cumpărătoare. Spiridon Pitişteanu se afla la Paris, iar actul a fost încheiat prin procuristul său, cumnatul Gh. Filaliti.

[10] Act de vânzare din 5 septembrie 1879, transcris în registrul de transcripțiuni la 5 septembrie 1879, sub nr. 1042. Irina Poenaru a primit pentru cota sa parte vândută din imobil suma de lei 2000.

[11] Act de vânzare din 30 iunie 1879, transcris în registrul de transcripțiuni la 30 iunie 1879, sub nr. 804. Frosa Vernescu a primit pentru cota sa parte vândută din imobil suma de lei 2000.

[12] Act de vânzare din 15 septembrie 1879, transcris în registrul de transcripțiuni la 15 septembrie 1879, sub nr. 1088. Adelaida Kantilly a primit pentru cota sa parte vândută din imobil suma de lei 2000.

[13] Act de vânzare din 2 iulie 1879, transcris în registrul de transcripțiuni la 2 iulie 1879, sub nr. 813. Sultana Filaliti a primit pentru cota sa parte vândută din imobil suma de lei 2000.

[14] Act de vânzare din 23 februarie 1881, transcris în registrul de transcripțiuni la 29 februarie 1881, sub nr. 192. Matilda Pitişteanu a primit pentru cota sa parte vândută din imobil suma de lei 2400. În dosarul imobilului se găseşte şi sentința no. 1069 din 25 februarie 1880 a Tribunalului Ilfov, secția II-a Civilă, prin care este omologat avizul de emancipare a minorei Matilda Pitişteanu, emis de Consiliul de familie la data de 26 noiembrie 1879, deşi minora împlinea 20 de ani la 21 februarie 1880. Tribunalul numeşte curator provizoriu până la atingerea deplinei maturități pe Gh.Filaliti, cf. şi Monitorul Oficial al României, no. 51, 2(14) martie 1880, p.1401. Totuşi, cum se vede, probabil din scrupulul încadrării depline în prevederile legale, actul de vânzare nu a fost încheiat decât în 1881 direct de Matilda, la două zile după ce împlnise 21 de ani.

proprietară a imobilului bucureştean, în care nu locuia şi stăpână peste aproape toate bunurile nemişcătoare rămase de pe urma răposaților Dimitrie şi Elena Pitişteanu. Din actele de vânzare-cumpărare rezultă că suma de bani cu care Eleonora Constantinescu a cumpărat cotele indivize din imobil moştenite de frații şi surorile ei a fost de circa 15.900 lei, iar prețul plătit pentru cotele părți din proprietățile rurale cumpărate de la frați a fost de 12.000 lei.

La 2 februarie 1881, trei vecini onorabili atestă că Eleonora Constantinescu este singura proprietară a imobilului bucureştean, după ştiința lor niciodată zălogit sau supus la vreo datorie[15]. Grefa Tribunalului Ilfov, Secția III-a confirmă şi ea, printr-un certificat eliberat la 4 februarie 1881, după examinarea registrului de inscripțiuni şi transcripțiuni, că, de la anul 1850 până la 20 ianuarie 1881, pe numele de Eleonora Constantinescu, nu s-a găsit nici o sarcină popritoare pentru imobilul din suburbia Amza, str. Primăverii No.25[16]. În baza acestor certificate, Eleonora Constantinescu a putut contracta atunci la Societatea Creditului Funciar Urban din Bucureşti un împrumut de 15.000 lei în înscrisuri urbane de 7 %, plătibil în 30 de ani, cu ipotecă asupra imobilului bucureştean. Doi ani mai târziu, la 24 mai 1883, Eleonora Constantinescu, care nu achitase decât o mică parte din această datorie, vinde imobilul lui S.Littman, rentier, domiciliat în Bucureşti, Calea Rahovei No. 38, care-l preia, împreună cu amintita creanță ipotecară, redusă între timp abia la 14.500 lei[17].

Casele lui Dimitrie Pitişteanu împreună cu locul lor devin astfel, din pricina nesăbuinței sau ghinionului acestei fiice ori, dimpotrivă, cum înclin să cred, ca urmare a unei decizii pragmatice, adoptate de comun acord de toți cei zece erezi ai pitarului şi ai soției sale, obiect de afaceri imobiliare. Dintr-o adevărată instituție, cu valoare simbolică pentru continuitatea şi solidaritatea diverselor generații ale unei familii, cum o voise tatăl lor, casa părintească a Pitiştenilor se transformă acum într-o marfă cu valoare pur comercială, supusă fluctuațiilor pieții, care trece cu uşurință de la un proprietar la altul, potrivit nevoilor şi abilității succesivilor ei posesori, fiind chiar speculată mai mult sau mai puțin inteligent sau onest. Este numai un aspect al modernizării Capitalei României,

[15] Certificat din partea a trei proprietari din vecinătate, Şt.Țincu, din str. Primăverii nr.38, J.Stratulat, din str. Primăverii nr. 21 şi un indescifrabil din str. Amzei nr. 17, la 2 februarie 1881, cu atestarea autenticității semnăturilor de către subcomisarul şi comisarul Comisiei Col. Galben, no. 338, din 4 februarie 1881. Certificatul de notorietate publică este dat pentru a fi folosit de Eleonora Constantinescu la obținerea unui împrumut de la Societatea Creditului Funciar Urban din București

[16] Grefa Trib. Ilfov Secția III-a, Certificat, no. 914 din 4 februarie 1881

[17] În dosarul imobilului nu există contractul de vânzare-cumpărare încheiat de Eleonora Constantinescu cu S.Littman, aşa încât nu cunoaştem prețul plătit de acesta, cf. nota următoare.

antrenate în procesul general al dezvoltării economiei capitaliste. După un an de la cumpărare, la 4 iunie 1884, S. Littman, care se grăbise să închirieze imobilul unor locatari necunoscuți nouă, nicidecum să-l degreveze de creanța ipotecară a Creditului Funciar Urban, îl vinde lui Nicolae Carapati, comerciant, domiciliat în Bucureşti, Calea Victoriei No. 12, pentru suma de lei 35.500, primind 21.000 lei în numerar şi trecând asupra cumpărătorului creanța ipotecară, în valoare de 14.500 lei, preluată de la Eleonora Constantinescu. Nicolae Carapati se obliga să-i preia şi pe chiriaşii lui S.Littman, menținându-le contractele până la termenele convenite de ei cu acesta din urmă[18].

După numai alți doi ani, în octombrie 1886, Nicolae Carapati vinde, la rândul lui, imobilul din str. Primăverii nr. 25, cumpărat de la S.Littman, sculptorului Ioan Georgescu pentru suma de lei 36.000, trecând în sarcina acestuia, inclusă în preț, creanța ipotecară a Creditului Funciar Urban, în valoare acum de 14.000 lei, preluată de la S.Littman, care o preluase de la Eleonora Constantinescu. Cum sculptorul nu i-a putut înmâna pe loc tot restul banilor, ci numai 12.000 lei, Nicolae Carapati a conservat un privilegiu asupra imobilului, în valoare de 10.000 lei, sumă pe care Ioan Georgescu se obliga să o achite în termen de un an, cu o dobândă anuală de 10 %, plătibilă cu anticipație la fiecare şase luni. În baza acestei creditări, Nicolae Carapati trăgea şi el o ipotecă în rangul al doilea asupra casei până ce va fi primit suma datorată[19]. Privilegiul lui va fi stins de Ioan Georgescu, prin achitarea datoriei, abia peste trei ani, în martie 1890[20].

Sculptorul Ioan Georgescu cumpărase imobilul din str. Primăverii pentru a se instala acolo, împreună cu mama sa, Zamfira Georgescu, neştiutoare de carte, văduva meseriaşului George Popa Radu, tatăl artistului. A continuat să locuiască în casele cumpărate, împreună cu soția, Alexandrina Georgescu, născută Rahtivan, cu care se căsătorise în noiembrie 1888[21] şi cu copiii născuți din această căsătorie, până la prematura-i încetare din viață. Nu a izbutit însă niciodată să-şi achite datoriile contractate pentru cumpărarea acestui imobil şi, foarte probabil, pentru acoperirea altor nevoi. Către sfârşitul anului 1898, Ioan Georgescu era copleşit de datorii: pe lângă cei 20.000 lei, creanța ipotecară a Societății Creditului Funciar Urban din Bucureşti, cu dobândă de 5 %, ratele întârziate ridicându-se la 5.000 lei, sculptorul datora 22.000 lei unei doamne Maria

[18] Act de vânzare din 4 iunie 1884, transcris în registrul de transcripțiuni la 4 iunie 1884, sub nr. 893, dosar nr. 1291/84. În acest act se face referire la contractul de vânzare-cumpărare dintre Eleonora Constantinescu şi S.Littman, autentificat şi transcris la Tribunalul Ilfov, secția de notariat sub nr. 904 din 24 mai 1883, dosar nr. 1193/83.
[19] V. Anexa, nr. 4
[20] V. Anexa, nr. 7 şi nr. 8
[21] V. Anexa, nr. 5 şi nr. 6

N. Dumitrescu, 10.000 lei unui domn Lieblich şi 5.000 lei unui alt creditor, debite la care se adăugau ratele întârziate de multă vreme ale dobânzilor de 12 % - 15 % către aceste persoane. Asemenea Creditului Funciar Urban, creditorii particulari trăseseră şi ei ipoteci în rangul al doilea şi al treilea asupra imobilului din strada Primăverii nr. 25-25 bis. În ajunul morţii lui, Ioan Georgescu era urmărit în justiţie de creditori şi ameninţat să-şi piardă proprietatea, a cărei scoatere la vânzare prin licitaţie, cerută de Societatea Creditului Funciar Urban din Bucureşti, fusese aprobată de Tribunalul Ilfov în toamna anului 1896, dar mereu amânată. Ultima amânare a vânzării s-a datorat tocmai decesului sculptorului, grăbit poate şi de aceste grele împrejurări.

Rămasă văduvă, Alexandrina Georgescu, susţinută de tatăl ei, avocatul Mihail Rahtivan, şi de apropiaţi ai acestuia (colonelul Hiotu, C.N.Nacescu, C.M.Durma, colonelul Ghiurgiu şi C.N.Tattaranu), constituiţi legal în Consiliu de familie al minorilor decedatului, fusese autorizată de Tribunalul Ilfov, la 5 februarie 1900, să contracteze un supliment de împrumut la Societatea Creditului Funciar Urban din Bucureşti, în valoare de 50.000 lei, pentru degrevarea imobilului de ipotecile trase de creditorii particulari[22]. Cu toate acestea, suplimentul cerut nu pare să-i fi fost acordat, căci Societatea Creditului Funciar Urban îi urmăreşte cu intransigenţă pe moştenitorii debitorului şi, în urma stăruinţelor ei, la 27 noiembrie 1900, Tribunalul Ilfov emite Ordonanţa de adjudecare definitivă a imobilului din str. Primăverii nr. 25 în favoarea creditoarei Maria N.Dumitrescu, care licitase suma cea mai mare, de 35.000 lei, la a treia şi ultima strigare[23].

În fapt, Maria N.Dumitrescu plătea însă în numerar Societăţii Creditului Funciar Urban, pe lângă taxa de înregistrare de 2% şi taxa Corpului Portăreilor de lei 8,05, numai suma de lei 6.843, reprezentând valoarea ratelor arierate, cu procente şi speze, iar pentru restul capitalului rămas de plată, în sumă de lei 20.002 bani 56, ea rămânea societară, creanţa ei ipotecară asupra imobilului lui Ioan Georgescu, pentru garantarea împrumutului de 22.000 lei acordat acestuia, fiind inclusă, cu consimţământul expres al Societăţii Creditului Funciar Urban, primul adjudecatar provizoriu şi care scosese imobilul la vânzare, în preţul adjudecării, ca una de rang util şi necontestată. Se considera că, în felul acesta, preţul adjudecării, de lei 35.000 plus taxele plătite se completa cu prisos. Maria N. Dumitrescu devenea noua proprietară a imobilului din str. Primăverii nr. 25-25 bis, dar acesta rămânea, aşadar, grevat de ipoteca Societăţii Creditului Funciar Urban.

[22] V. Anexa, nr. 9 şi nr. 10
[23] V. Anexa, nr. 11

La 12 octombrie 1911, Maria N.Dumitrescu, domiciliată în str. Batiştei nr. 35, cu consimțământul şi autorizația soțului, Nicolae Al. Dumitrescu, vinde la rândul ei imobilul din str. Primăverii nr. 25-25 bis, acum str. N.Bălcescu nr. 37-39, lui Pietro Bertolero, cetățean italian, domiciliat în Torino, Via Palmieri no. 36[24], cu reşedința provizorie în Bucureşti, Hotel Bristol. Prețul vînzării era de 75.000 lei, din care vânzătoarea primeşte în mână, în numerar, la semnarea actului, lei 63.906 bani 57, rămânând ca restul de lei 11.093 bani 43 să fie achitat de cumpărător la Societatea Creditului Funciar Urban din Bucureşti, unde imobilul se găsea ipotecat atunci pentru această sumă[25].

Pietro Bertolero este acela care, la 5 martie 1913, aşadar în preajma termenului de 30 de ani fixat pentru lichidarea împrumutului ipotecar acordat de Societatea Creditului Funciar Urban din Bucureşti lui Ioan Georgescu, stinge deplin acest împrumut, în valoare de lei 25.000, ce greva imobilul din str. Primăverii nr. 37-39, fost nr. 25-25 bis, în acel moment str. N.Bălcescu nr. 37-39, depunând suma restantă de lei 8.900 în scrisuri funciare urbane 5 % [26]. La 12 decembrie 1921, cetățeanul italian vinde, la rândul lui, pentru suma de 820.000 lei, imobilul, liber acum de orice fel de sarcini şi ipoteci, doamnei Betty (Jetti-Rifca) Barasch, născute Spitzer[27].

[24] Este domiciliul indicat în actul de vânzare-cumpărare dintre Pietro Bertolero şi Betty Barasch, citat mai jos, n. 27.
[25] Contract de vânzare încheiat în fața Tribunalului Ilfov, secția Notariat sub nr. 13232 din 12 octombrie 1911 şi transcris în aceeaşi zi în registrul de transcripțiuni, sub nr. 8028/911.
[26] V. Anexa, nr. 12
[27] Act de vânzare-cumpărare încheiat în fața Tribunalului Ilfov Secția Notariat la 12 decembrie 1921 sub nr. 27197/921, transcris în aceeaşi zi în registrul de transcripțiuni sub nr. 13767/921. Actul a fost semnat de împuternicitul lui Pietro Bertolero avocatul Anghel N.Demetrescu.

ANEXĂ DOCUMENTARĂ

1. 1843, 20 august. Pitarul Nico Zădăriceanul vinde lui Dimitrie (Dimitrache) Pitişteanul nişte case cu locul lor în mahalaua Amzii din Bucureşti. Act autentic, manuscris, în grafie chirilică.

Printr-acesta al mieu adevărat legat ce-l dau Dumnealui Dl. Dimitrache Pitişteanul, fac cunoscut că casile mele ce le am în mahalaoa Amzii, adică atăt cele noi, căt şi cele vechi, dinpreună cu tot locul lor moştenesc căt să află împrejmuit şi care dăspre răsărit să răzoraşte cu uliţa domnească, iar dăspre apus Dumneaei cocoana Lucsandra Boiangioaica şi dăspre miază-noapte cu un Ioniţă Vizitiu Ungureanul, l-am vândut mai sus pomenitului din a mea bună voie şi prin bună învoială drept lei două zeci dă mii tocmai, care bani i-am şi priimit acum înainte pă toţi dăplin în măinile mele.

Deci, fiindcă aceste case vechi cu locul lor le-am cumpărat şi eu dăla Dumneaei mătuşă-mea vtori logofeteasa Mariuţa Clinceanca, după cum mai pe larg să dăsluşaşte din osibitul zapis dă cumpărătoare, dăodată cu acest zapis i să dau numitului cumpărător atăt zapisul ce-l am şi eu dă cumpărătoarea locului, căt şi toate hărtiile documentele câte să ating dă vânzarea acelui loc.

Drept aceea, să aibă a stăpâni aceste case atât Dumnealui, cât şi toţi urmaşii Dumnealui în bună pace şi nesupărat dă cătră nimeni. Iar spre mai buna Dumisale siguranţie, am rugat şi pă cinstitul Tribunal dă comerţ dă l-au întărit după formile pravilnice.

1843, august 20

Pitar Nico Zădăriceanul adeverez.

Judecătoria comercială din Bucureşti

După cererea cea trimisă către această judecătorie, priimită la No. 6371, aflată sub iscălitura Dumnealui pitarul Nico Zădăriceanul, s-au adeverit acest zapis atingător de vânzarea caselor pomenite într-însul, ce face către D. Dimitrache Pitişteanul. Citindu-să zapisul în auzul tocmitoarelor părţi şi rămânând mulţumite pe a lui coprindere, s-a cerut apoi de la vânzător sineturi de stăpânirea carele el vinde. Şi au înfăţişat un zapis din a<nul> 1841 iulie 10, sub iscălitura Mariuţii Clinceanchii vtori-logofeteasă şi a soru-si Marghioalii Cărpineşanchii vtori-logofetească ca un martor scriitorul, adeverit de această judecătorie în următorul an, februarie 12, No.21, prin care vinde numita logofetească adică către mai sus numitul pitar Nicolae Zădăriceanul, casele sale din mahalaoa Amzii cu locul lor moştenesc cât să află împrejmuit drept lei 6000.

Aşadar, din coprinderea zapisului aşternut mai sus dovedindu-să aceste case dreaptă proprietate a Dumnealui vânzătorului şi după căutarea condicilor canţelarii aceştii judecătorii şi prin sineticurile priţiale negăsindu-să supuse la vreo împrejurare de zălogire, secfestru sau pretenţie zestrală din partea soţii sale.

Pă aceste temeiuri, să adeverează zapisul acesta de vânzare, trecându-să şi în condică. Dată prin divan spre pacinica stăpânire a cumpărătorului carele s-a dovedit supus pământean.

(ss) indescifrabil (ss) A.Roset
(ss) Petrovici (ss) indescifrabil (ss) indescifrabil
L. S. (ss) indescifrabil
Anul 1843
Luna septembrie 20
al condicii No. 240
Al grefii No.1
Al <..?...> No. 474 / 1843

2. 1869, 12 aprilie. Testamentul olograf al pitarului Dimitrie Pitişteanu.[28]

[28] Testament olograf, scris în chirilică. Pentru completarea părţilor absente din manuscrisul pe alocuri degradat, am folosit şi o transcriere, redactată în momentul dezbaterii succesiunii, în alfabet latin. Testamentul olograf poartă pe p. 4 sus, spre autentificare, şi semnăturile Elenei Pitişteanu, soţia, a Irinei Poenaru, fiica, şi a lui B. Poenaru, ginerele pitarului, toate în scriere latină. Pe p. 1, sus, însemnarea, de asemenea în grafie latină „Văzut de noi, membru supleant şi procuror al Trib. Ilfov, Secţia civ. (ss) G.Marian, vidi (ss) Bildirescu", cf. Anexa, nr. 2.

Testament

În numele Preasfintei şi nedespărţitei Treimi, eu, Dimitrie Pitişteanu, către toţi urmaşii familii mele, la toţi de faţă, Dumnezeu de la care ne ţine fiinţa şi averea luminându-mă cu luminile sale şi sprijinindu-mă cu ajutorul său, mă iartă a dovedi simţirea mea în faţa moştenitorilor mei ce am, către consoarta mea Elena, care, în curs de 32 de ani în căsnicie au trăit în destule suferinţe cu creşterea copiilor rămaşi astăzi în fiinţă până la numărul de zece, parte bărbătească şi femeiască, şi ajunşi în vârstă preţuindu-să şi de dânşii cele arătate de mine mai jos, îmi vine a crede că vor avea cunoştinţă şi respect către părinţii lor, ca şi din partea noastră să aibă părintească blagoslovenie, cerându-şi de la milostivul Dumnezeu a-i ţine în desăvârşită norocire.

Las cu sufletul meu consoartei mele a patra parte din averea mea asigurată în trupul moşii mele numită Balaciu de sus din judeţul Ialomiţa, de a căruia venit va dispune îndată după încetarea mea din viaţă ca să se poată susţine potrivit cu poziţia soţială ce au avut-o cu mine, rămâind zestrea ce este asigurată în trupul moşii mele neintrată în legaturile acestui testament, rămâind în singura dispoziţia consoartei mele ca avere proprie Dumneaei.

Las cu sufletul meu dreptul de locuinţa sa atât în casele din Bucureşti, cât şi în cele de la moşie, fără să îndrăznească vreunul din moştenitorii miei a-i face cea mai mică supărare, iară după încetarea ei din viaţă va trece, o dată cu a patra parte, şi acest drept tot la copii.

Las cu sufletul meu îndatorire moştenitorilor miei ca, după intrarea lor în dreptul de moştenire, să dea fiecare pe an în priimirea mumii lor câte lei cinci sute vechi pentru căutarea sufletului meu, asemenea şi după încetarea din viaţă a soţii mele se vor răspunde de fiecare suma arătată mai sus în priimirea uneia din fiicele noastre ce va găsi de cuviinţă respectabila muma lor, ca aceea şi numai aceea se va putea îndeletnici cu căutarea sufletelor noastre, având din partea noastră o sacră însărcinare pe a sa răspundere înaintea lui Dumnezeu, apărându-să aceea de răspunderea banilor, fiind îndestul pentru dânsa ostenelile ce-şi va pune la vreme de soroace.

Las cu sufletul meu urmaşilor mei ca să respecte cu desăvârşit pe iubita lor mumă şi nici o dată nimeni să nu îndrăznească a-i lua autoritatea de a cârmui averea mea pe cât puterea trupească şi mintea omenească o va ajuta, îndatorată fiind de mine ca să fie dreaptă către toţi copiii de obşte ca moştenitori ai noştri.

Las cu sufletul meu îndatorire urmaşilor mei a prisosului din a patra parte (de va fi) să-l întrebuinţeze în de bine faceri în familie până la apunerea vieţii sale, când atunci se va coborâ la copiii noştri cu orice legat va voi a face pentru înmormântarea şi îngrijirea sufletului Dumneaei în curs de şapte ani.

Asemenea îndatorire pui şi pentru răspunderea banilor de câte lei 500 pe an de fiecare, lei vechi, care bani să se dea consoartei mele în viaţa sa. Regulat se vor răspunde şi, după încetarea ei din viaţă, se vor răspunde iarăşi în curs de şapte ani în priimirea însărcinatei ca să-şi îndeplinească legatul ce-i va pune mumă-sa şi, cu chipul acesta păzindu-să îndatorirea ce pui consoartei mele şi moştenitorilor miei, în viaţă îi voi binecuvânta către milostivul Dumnezeu, cerând fericirea lor acum şi totdauna.

Las cu sufletul meu ca moşia fiind rămasă de moştenire de la părinţii mei şi pe care o las lămurită moştenitorilor miei să nu se înstrăineze.

Pază şi respect cuvintelor mele ca numai aşa va putea priimi blagoslovenia milostivului Dumnezeu.

Are drept soţia mea Elena după moartea mea să vândă moşia mea sau dintr-însa, după împrejurare, fără să-i stea în contra vreunul din urmaşi.

M. Pitişteanu

1869 aprilie 12
Balaciu de sus

3. 1870, 29 aprilie. Inventarul averii decedatului pitar Dimitrie Pitişteanu. Copie legalizată.

Inventariu
averii decedatului Dimitrie Pitişteanu
făcut la 29 aprilie 1870

Acte

1. Testamentul decedatului, olograf, cu data 1869 aprilie 12, vizat de parte din moştenitori.
2. Un act dotal cu data 1836, nov. 30, legalizat de Judecătoria Jud. Ialomiţa sub no. 1 şi cu Jurnalul Trib<unalului> Ialomiţa No.3 din 1851 martie 29, al Dnei. Elena Pitişteanu

3. Un înscris sub semnătură privată al Dlui. Barbu Poenaru, cu data 1869 dec. 10, de împrumutare cu 470 nap<oleoni>

Imobile

4. Moşia Balaciul de sus, Distr<ictul> Ialomiția, plasa Ialomiția, arendată cu 2200 # şi condițiuni de producte pe fiecare an.
5. O viă la Vadul-Săpat, Distr<ictul> Prahova, plasa Cricov
6. Două case într-o curte din Bucureşti, str. Amzii, No. 25
7. Un loc de casă în fața celor de sus, pus garanție pentru moşia Călăraşii-Noi a Eforii Spitalelor, luată în arendă

Mobile

8. Două trăsuri, şase cai de poştalion şi doi telegari
9. Mai multe mobile şi obiecte de casă, supuse stricăciunii.
   Acestea sunt tot ce s-a putut afla la domiciliul decedatului; drept care s-a dresat acest inventar în dublu

Rudele sunt

Dna. Elena Pitişteanu, soția decedatului
Constantin Pitişteanu, major
Spiridon Pitişteanu, id.
Manoel idem, id.
Barbu idem, id.
} fii decedatului

Dna. Irina Poenaru, majoră
" Frosa Vernescu
" Sultana Filaliti
" Eleonora Constantinescu
Dra. Adelaida Pitişteanu, minoră
" Matilda Pitişteanu, id.
} fiice ale decedatului

Dl. G. Pitişteanu, văr primar al decedatului
" I. Pitişteanu, id.
" Cost. Braţu, nepot al decedatului
" Costache Ţigara, id.
" I.Vlahide, id.
" Nic. Stambulescu, nepot al soții decedatului
" Gg. Gherman, id.
" App. Bolintineanu, fin

(Semnat)
Membru supleant, G. Marian
Procuror, Bildirescu

Am primit averea aci coprinsă
(Semnați) Elena Pitişteanu
E. Pitişteanu
Frosa Vernescu
Sultana Filaliti
I.Pitişteanu Adelaida Pitişteanu
prezinte
I.Vlahide
App. Bolintineanu

Grefa Tribunalului Ilfov
secția II civilă

Această copie fiind conformă cu originalul aflat în Dosarul No. 784/70 se legalizează
Grefier,
(ss) indescifrabil L.S.
1881 febr. 23

4. 1886, 23 octombrie. Actul de vânzare-cumpărare a imobilului din Bucureşti, str. Primăverii nr. 25 şi 25 bis, între comerciantul Nicolae Carapati, vânzător şi sculptorul Ioan Georgescu, cumpărător.

Act de vânzare

Între subsemnaţii N. Carapati de profesiune comerciant, domiciliat în Bucureşti, Calea Rahovei No. 12, de o parte, ca vânzător, iar de alta între Ioan Georgescu ca cumpărător, de profesiune sculptor, domiciliat în Bucureşti, strada Biserica Enii No. 1 a intervenit următorul contract de vânzare în condiţiunile aci stipulate.

Subscrisul N.Carapati declar că am vândut de veci în deplină proprietate Dlui. Ioan Georgescu, cu preţ de lei noi trei zeci şi şase de mii, No.36.000, proprietatea mea cu toate dependinţele ei dimpreună cu tot locul şi terenul de sub ele moştenesc, ce se compune din două perechi de case de locuinţă, construite într-un etagiu, despărţite una de alta prin uluci, situate în Bucureşti, suburbia Amza, strada Primăverei No. 25 şi 25 bis, având amândouă în faţa stradei o lăţime de 46 metri şi 20 centimetri, ce se învecineşte la nord cu proprietatea Dnei. Manda Mosculeasa despărţită prin zid, la est cu strada Primăverei, la sud şi vest cu proprietatea Dnei. Leca despărţită prin zid, fără a mai rezerva nimic pe seama mea vânzătorele din această proprietate, pe care o stăpânesc şi eu prin cumpărătoare de la Dl. S. Littman, în virtutea actului de vânzare autentificat şi transcris la Trib. Ilfov Secţia de Notariat sub No. 893 în ziua de 4 iunie 1884, dosarul No. 1291/84.

Aceste două imobile subscrisul N.Carapati le transmit prin vânzarea de faţă Dlui. Ioan Georgescu, libere de veri ce altă sarcină, ci numai cu sarcina la care se găsesc grevate ipotecă la Societatea Credit Funciar Urban din Bucureşti, prin actul înscris la Trib. Ilfov secţia de Notariat, sub No. 132, în ziua de 20 martie 1881, în asigurarea sumei de lei 15.000 valoare nominală scrisuri urbane 7 la %, plătibilă prin amortismentu în anuităţi semestriale în decurs de 30 ani, care această creanţă astăzi s-a redus la suma de 14.000 lei, rămânând ca această sumă datorită la Societate a o comta cu vânzătorele în preţul vânzărei drept lei patrusprezece mii şi Dl. cumpărător Ioan Georgescu rămâne obligat a o plăti D<umnea>lui la Societatea Credit Urban, în condiţiunile şi obligaţiunile prevăzute în actul de împrumut contractat de Dna. Eleonora Constantinescu, fosta proprietară a acestor imobile.

Din preţul vânzărei mai sus arătat de lei 36.000 subscrisul vânzător N.Carapati declar că am primit numai o parte din el şi anume:

a) Lei patrusprezece mii creanţa ipotecară a Societăţei Credit Urban din Bucureşti prevăzută mai sus şi care rămâne a se plăti la Societate de către Dl. cumpărător Ioan Georgescu.

b) Lei douăsprezece mii subscrisul N.Carapati declar că am primit în numerariu de la Dl. cumpărător Ioan Georgescu acum, la facerea şi subsrierea acestui act, iar pentru restul de lei noi zece mii No. 10.000 până la completarea întregului preţ, rămâne asigurat în prezisele imobile vândute, conservând privilegiul meu de creditor conform art. 1740 din Codul Civil, pe care sumă Dl. cumpărător Ioan Georgescu rămâne obligat a mi-o plăti în termen de un an socotit din ziua de întâi octombre 1886, plătindu-mi la acest capital o dobândă anuală de zece la sută, plătibilă cu anticipaţie din şase în şase luni până în momentul achitării sale efective şi pentru care rest voi cere la Tribunal a se lua şi inscripţiune ipotecară.

Astfel, cu modul acesta, Dl. cumpărător Ioan Georgescu rămâne de astăzi'nainte a stăpâni sus arătatele imobile şi a le lua în posesie de fapt de îndată ce acest act se va transcri (sic!) la Trib. Ilfov Secţia de Notariat, percepând veniturile chiar pe semestrul curent de 26 octombre 1886.

Prin vânzarea de faţă, subscrisul N.Carapati transmit tot în preţul vânzărei Dlui. Ioan Georgescu şi dreptul ce am asupra capitalului social de lei trei sute, vărsaţi la Casa Societăţei de Dna. Eleonora Constantinescu cu recipisa No. 314/81 ce mi-a fost şi mie transmisă, pe care recipisă am şi remis-o Dlui. cumpărător, rămânând a-şi rambursa această sumă şi a-şi primi şi toate actele atingătoare de vechia stăpânire de la Societate când'i va achita creanţa ipotecară.

Taxa de înregistrare şi celelalte timbre şi cheltuieli se vor plăti numai de către Dl. cumpărător.

Subscrisul Ioan Georgescu declar că cumpăr de la Dl. N.Carapati, mai sus arătatele imobile, cu preţul de lei 36.000 în condiţiunile aci stipulate, pe care le accept în totul, atestând că acum la subscrierea acestui act am numărat suma de lei douăsprezece mii parte din preţ, rămânând ca restul a-l plăti în modul prevăzut mai sus.

Drept care s-a făcut actul de faţă cu cunoştinţa noastră părţile în două esemplare şi s-a semnat prin propriile noastre semnături, rugând şi pe Onor. Trib. Ilfov Secţia de Notariat a-l autentifica şi a-l transcri (sic!) conform legilor, luând fiecare din noi câte un esemplar.

Făcut în Bucureşti, astăzi 23 octombre 1886.

(ss) N.Carapati (ss) I.Georgescu

Tribunalul Ilfov Secţia de Notariat
1886 octombre 23, No. 898
Proces Verbal

Înaintea noastră St.Vlădoianu, judecător pe lângă Trib. Ilfov Secţia de Notariat, asistat de Dl. Grefier I.I.Petrescu, s-au prezintat astăzi, 23 octombre 1886, în pretoriul acestui Tribunal, Dlor. N.Carapati, de profesiune comerciant, domiciliat Calea Victoriei 12 şi I.Georgescu, de profesie sculptor, domiciliat strada Biserica Enii No.1, ambii personal cunoscuţi nouă, cerînd prin petiţia subscrisă de Dlor. şi înregistrată la No. 15961/86 autentificarea prezentului act în dublu esemplar dintre care numai unul subscris de Dlor.

După ce am vizat ambele esemplare am citit acest act din cuvânt în cuvânt în auzul părţilor cari, la întrebările ce le am făcut ne-au declarat că acest act este făcut cu consimţământul lor şi unul din cele două esemplare este semnat de Dlor.

În urmă Dlor. N.Carapati şi I.Georgescu au subscris în prezenţa noastră esemplarul pe hârtie liberă ce se va păstra la dosar.

Noi

În conformitate cu dispoziţiunile legei pentru autentificarea actelor, luând act de declaraţiunile părţilor, autentificăm prezentul act fiind şi taxa plătită la Casierul de Ilfov cu recipisa No. 8897/86, conform legii timbrului.

Acest proces verbal s-a semnat de noi şi de Dl. Grefier
L.S.
Judecător,
(ss) St. Vlădoianu Grefier,
(ss) I.I.Petrescu

No. 898 Vol. II
1886 octombre 23
Doss. 1961/86

Tribunalul Ilfov Secţia de Notariat
1886 octombrie 24 No. 6783

Dlor. N.Carapati şi I. Georgescu prin petiţia reg. la No. 16014/86 au cerut transcrierea acestui act prin care Dl. N.Carapati vinde Dlui. I. Georgescu imobilele din strada Primăverei No. 25 şi 25 bis pe preţul de 36.000 lei.

Tribunalul

Având în vedere cererea părţilor
Având în vedere că actul este autentic (sic!) de Dl. St.Vlădoianu Judecător al acestei secţiuni la No. 898 din 23 octombre 1886
Având în vedere şi art. 722 Proc.civ.

Ordonă

Ca Grefa să transcrie în registrul de transcripţiuni acest act

(ss) St. Vlădoianu Grefier,
(ss) I.I.Petrescu
Grefa

Atestă că acest act s-a transcris în registrul de transcripţiuni azi, la 24 octombrie 1886, sub No. 1248, vol. No. 8
Grefier,
(ss)I.I.Petrescu

5. *1888, 11 noiembrie. Extras din registrul stării civile pentru căsătorii referitor la căsătoria civilă a sculptorului Ioan Georgescu cu Alexandrina Rahtivan. Formular tipizat.*

Primăria Comunei Bucureşti
Oficiul Stării Civile
Estract
din reg<istrul> stării civile pentru căsătoriţi din anul 1888.
No. 1094

Din anul una mie opt sute opt zeci şi opt, luna noembrie, ziua unsprezece la ora trei post meridiane. Act de căsătoria Domnului Ioan Georgescu, june de religie ortodox, în vârstă de ani treizeci şi doi, de profesie sculptor, născut în Bucureşti, domiciliat în Bucureşti, strada Primăverei No. 25, fiu al Decedatului George Popa Radu fost de profesie meseriaş, domiciliat în strada – şi al Dnei. Zamfira Georgescu, de profesie – , domiciliată în Bucureşti, strada Primăverei No. 25, care fiind faţă a consimţit la această căsătorie cu Dra. Alexandrina Rahtivan, june de religie ortodoxă, în vârstă de ani douăzeci şi doi, de profesie – , născută în Bucureşti, domiciliată în Bucureşti, strada Calvină No. 8, fiica Dlui. Mihail Rahtivan, de profesie avocat, născut în – , domiciliat în Bucureşti, strada Calvină No. 8 şi a Dnei. Eliza Rahtivan, de profesie –, domiciliată în Bucureşti, strada Calvină No. 8, cari fiind faţă au consimţit la această căsătorie, cei de faţă contractanţi fiind întrebaţi ne-au declarat că s-au făcut act dotal de lei 30.000 legalizat de Trib<unalul> Ilfov, sexia (sic!) Notariat la No. 5931/88. Actele preliminare sunt: I. Publicaţiunile de căsătorie făcute în această comună în duminicile de la 16 ale lunei octombrie şi 23 ale lunei octombrie / 88, în urma cărăra nu s-a ivit nici o opoziţiune. II-a. Act de vîrsta soţului liberat din condica bisericei Cişmeaua pen anul 1856 şi vizat de noi. III-a. Estract No. 5185/87 liberat de acest oficiu de moartea tatălui soţului. IV-a. Act de vârsta soţiei pe anul 1865 liberat de Oficiul civil din Bucureşti şi al V-a.Declaraţiunea celor patru martori prezenţi la celebrarea căsătoriei civile din care se constată că fiitorii soţi nu sunt rude între Dlor. la nici un grad oprit de lege, că se căsătoresc acum ambii pentru prima oară şi că persoanele ce asistă pe soţ ca mamă, iar pe soţie ca părinţi sunt adevăraţi.

Tuturor acestor acte parafate de noi şi oprite la acest oficiu spre a rămâne alăturate la registru precum şi capitolului VI de sub titlul V din codul civil, s-au dat cetire de noi în auzul tuturor celor de faţă mai sus arătaţi; dupre care contractanţii au declarat că voiesc a lua în căsătorie unul pre Dra. Alexandrina Rahtivan şi alta pre Dnu. Ioan Georgescu şi Noi, Nicolae Hagi Stoica fiu, consiliar al comunei Bucureşti şi ofiţer de stare civilă am pronunţat în numele legei că contractanţii sunt uniţi prin căsătorie.

Toate cele de mai sus s-au făcut în public în palatul comunal şi în prezenţa ceruţilor de lege patru martori şi anume:

Dnu. Col. G. Mărculescu, în vârstă de ani cinci zeci şi doi, de profesie militar, domiciliat în strada Frumoasă No. 3, cunoscut cu soţul,

Dl. Col. G. Giurgiu, în vârstă de ani cinci zeci, de profesie militar, domiciliat în strada Luminei No. 12, cunoscut cu soţul,

Dl. Const. Băicoianu, în vârstă de ani trei zeci, de profesie arhitect, domiciliat în strada Polonă No. 22, cunoscut cu soţia,

Dl. Ioan Mincu, în vârstă de ani trei zeci şi şase, de profesie arhitect, domiciliat în strada Mercur No. 6, cunoscut cu soţia,

cei dintâi din partea soţului, iar cei din urmă din partea soţiei şi după ce am dat cetire acestui act în auzul celor de faţă, soţii, mama soţului, părinţii soţiei şi martorii au subscris aceasta împreună cu noi, după ce li s-au cetit. Mama soţului n-a ştiut subscrie.

Semnaţi

Soţii: I.Georgescu, Alexandrina Rahtivan

Mama soţului: Zamfira Georgescu

Tatăl soţii şi mama soţii: M.Rahtivan, Eliza Rahtivan

Martori: Colonel G. Mărculescu, Colonel G. Giurgiu, C. Băicoianu, I. Mincu

p. conformitate,
(ss) G.I.Dinu

Prezentul estract s-a dat conform registrului
L.S.
Oficiar
(ss) N.Stoica fiu
Şeful serviciului
(ss) N.Lipani
No. 7377
1889. 9brie. 22

6. *1888, 19 noiembrie. Certificatul de căsătorie al soţilor Ioan Georgescu şi Alexandrina Rahtivan.*

Regatul României
Primăria Comunei Bucureşti
Oficiul Stării Civile
CERTIFICAT DE CĂSĂTORIE

Domnul Ioan Georgescu şi Dra. Alexandrina Rahtivan s-au căsătorit astăzi la 19 ale lunei Noembrie anul una mie opt sute opt zeci şi opt la această Primărie şi s-au înscris în registru sub No. 1094; spre credință li s-a liberat acest certificat pentru a le servi la ceremonia religioasă

L.S.
Primar
(ss) indescifrabil

Astăzi 20 novembrie 1888 s-a săvârşit taina cununiei în biserica Sf. Mitropolii de către subsemnatul

H Ghenadie al Argeşului[29]

7. *1890, 3 martie. Copie după Jurnalul Trib. Ilfov secţia de Notariat prin care se desfiinţează privilegiul în beneficiul lui Nicolae Carapati înscris la No. 613/886 şi prevăzut în actul de transcripţiune No. 1248/86, care greva proprietatea lui Ioan Georgescu asupra imobilului din str. Primăverii nr. 25-25 bis.*

1890, martie 3

Copie
No. 522. – 1890 martie 3

Pe baza declarațiunii făcute de Dlor. Casandra Carapati, Constandin şi Elena Carapati, Caliopi Nicolescu, născută Carapati, Dtru.Niculescu şi I. Georgescu, atât prin petițiunea registrată la No. 5148/890, cât şi înaintea Trib. că a priimit suma de lei 8349 de la Dsa. Florica Zaharescu înainte de desființarea şi ştergerea inscripțiunii privilegiului înscris la No. 613/886 şi prevăzut în actul de transcripțiune No. 1248/86, înştiințați dă a se face mențiune atât pe act, cât şi în registru.

Semnați
av. Carp şi N. Procopescu
conformă
(ss) indescifrabil Grefier,
(ss) I. Petrescu

Grefa Trib. Ilfov Secția de Notariat

Această copie fiind conformă cu originalul Jurnalului Trib. se legalizează liberându-i Dlui. I.Georgescu conform cererei ce a făcut

L.S.
Grefier
(ss) indescifrabil

8. *1890, 5 martie. Grefa Tribunalului Ilfov Secţia de Notariat certifică radierea privilegiului în beneficiul lui Nicolae Carapati care greva proprietatea lui Ioan Georgescu asupra imobilului din str. Primăverii nr. 25-25 bis.*

Grefa Tribunalului Ilfov Secția de Notariat
Certificat

În urma cererei făcută de Dl. I. Georgescu prin petiția înregistrată la No. 0044/90. subsemnatu Grefier certific: că prin Jurnalul acestei secțiuni cu No. 522 din 3 martie 1890 s-a desființat şi s-a stins din registru inscripțiunea privilegiului înscris la No. 613/86, prevăzută în actul de transcripțiuni No. 1248/86, făcându-se mențiune despre aceasta atât pe act, cât şi în registru.
Grefier
(ss) indescifrabil

1890, martie 5
No. 2073

[29] Însemnare autografă a Mitropolitului Ghenadie

9. *1899. Consiliul de familie al minorilor decedatului sculptor Ioan Georgescu avizează favorabil propunerea mamei lor văduve de a contracta un supliment de împrumut la Societatea Creditului Funciar Urban din Bucureşti în vederea plătirii creanţelor ipotecare ce grevează imobilul din str. Primăverii No. 37-39 (fost 25-25 bis)*

Aviz

Subsemnaţii membri în Consiliu (sic!) de familie al minorilor decedatului Ioan Georgescu, convocaţi fiind de muma şi tutricea legală a minorilor, întrunindu-ne astăzi sub preşedenţia Dlui. M.I.Rahtivanu, bunicul copiilor şi deliberând asupra propunerei tutricei de a fi autorizată să contracteze un supliment de împrumut la Societatea Creditului Funciar Urban din Bucureşti, pentru a se plăti creanţele ipotecare în al doilea şi al treilea rang contractate de decedatul asupra imobilului său din strada Primăverei No. 37 şi 39.

Având în vedere că asupra averei minorilor, imobilul din strada Primăverei No. 37 şi 39, afară din împrumutul în primul rang la creditul fonciar urban în sumă de 20.000 lei, este afectat în al doilea rang pentru suma de 22.000 lei la Dna. Maria Dimitrescu, în al treilea rang la Dl. Lieblich pentru suma de 10.000 lei, şi 5.000 la un alt creditor.

Având în vedere că la aceste ipoteci dobânda convenţională este de 12 şi 15 %, pe când la credit este numai de 5 %.

Având în vedere că imobilul, deşi de o însemnată valoare datorită întinderei terenului şi poziţiunei sale, dacă s-ar vinde forţat, mai cu osebire acum, în timpurile de criză, nu ar ieşi la adevărata lui valoare, ceea ce ar fi o ruină pentru minori,

Având în vedere că alte mijloace nu sunt pentru plata acestor creanţe, din care cauză ar rezulta vânzarea forţată,

Având în vedere că la creditul funciar se datoreşte rate întârziate în sumă de 5.000 lei, precum şi la celelalte creanţe ipotecare se datoreşte dobândă pe mai mult timp,

Având în vedere şi scăzământul de pe curs al scrisurilor funciare urbane, autorizăm pe tutrice să contracteze un supliment de împrumut la Societatea Creditului Funciar Urban din Bucureşti în sumă de cinci zeci mii lei (50.000) cu care sumă să se achite toate creanţele ipotecare cu dobânzile lor.

(ss) M.J.Rahtivanu, colonel Hiotu, C.N.Nacescu, C.M.Durma, colonel Ghiurgiu, C.N.Tattaranu.

Grefa Tribunalului Ilfov Secţia III-a.

Prezinta copie fiind conformă cu originalul aflat în Dosarul acestui Tribunal No. 131/99 se legalizează.

L.S.

Grefier,

(ss) indescifrabil

10. *1900, 5 februarie. Tribunalul Ilfov omologheză avizul favorabil al Consiliului de familie al minorilor decedatului sculptor Ioan Georgescu referitor la propunerea mamei lor văduve de a contracta un supliment de împrumut la Societatea Creditului Funciar Urban din Bucureşti în vederea plătirii creanţelor ipotecare ce grevează imobilul din str. Primăverii No. 37-39 (fost 25-25 bis).*

Tribunalul Ilfov secţia III-a
1900 februarie 5
No.1335
Tribunalul

Având în vedere cererea din petiţiunea înregistrată la No. 2237/900, făcută de Dna. Alexandrina I. Georgescu, de a se omologa avizul Consiliului de familie al minorilor defunctului Ioan Georgescu, prin care petiţionara, în calitate de tutrice legală, este autorizată să contracteze de la Societatea Creditului Funciar Urban din Bucureşti un supliment de împrumut în sumă de 50.000 lei, cu ipotecă asupra imobilului situat în Bucureşti, strada Primăverei No.37 şi 39;

Având în vedere că acest împrumut este autorizat de Consiliul de familie, în scopul de a se plăti creanţele ipotecare din al doilea şi al treilea rang, contractate de decedat asupra imobilului menţionat şi anume împrumutul de 22.000 lei la Dna. Maria Dimitrescu, împrumutul de 10.000 lei la Dl. Lieblich şi împrumutul de 5.000 lei la un alt creditor;

Având în vedere că la aceste împrumuturi dobânda convenţională este de 12 şi 15 %, pe când la Credit este numai de 5%;

Având în vedere că imobilul, deşi de o însemnată valoare datorită întinderei terenului şi poziţiunei sale, dacă s-ar vinde forţat, mai cu osebire acum, în timpul de criză, nu ar ieşi la adevărata lui valoare, ceea ce ar fi o ruină pentru minori;

Având în vedere că alte mijloace nu sunt pentru plata acestor creanţe, din care cauză ar rezulta vânzarea forţată;

Având în vedere că la Creditul Funciar se datoresc rate întârziate în sumă de 5.000 lei, precum şi la celelalte creanţe ipotecare se datoresc dobânzi pe mai mult timp;

Având în vedere că interesul minorilor de a contracta un supliment de împrumut la Credit este invederat faţă de cele expuse mai jos;

Având în vedere şi dispoziţiunile art. 401 C.Civ.

Pentru aceste motive

De acord cu concluziunile Dlui. Prim Procuror C.Crăsnaru

Dispune

Omoloagă (sic!) avizul Consiliului de familie al minorilor defunctului Ioan Georgescu şi, în consecinţă:

Autoriză pe Dna. Alexandrina I. Georgescu, tutricea legală a numiţilor minori, ca, în numele acestora, să contracteze de la Societatea Creditului Funciar Urban din Bucureşti un supliment de împrumut în sumă de cinci zeci mii lei în scrisuri funciare urbane 5%, pe termenul şi în condiţiunile cari se vor acorda de Credit, conform cu statutele şi legea specială a acelei societăţi, ipotecând imobilul din Bucureşti, strada Primăverei No. 37 şi 39.

Cu suma împrumutată se vor plăti ratele întârziate la Credit ale primului împrumut şi se vor stinge creanţele ipotecareale particularilor.

P. (ss) C.Paraschivescu (ss) E.Oeconomu

conform,

Valerian D. Ionescu

Grefier, (ss) Măldărescu

Grefa Trib. Ilfov secţ. III.c.c.
Prezenta copie fiind conformă cu originalul se legalizează
L.S.
pt. Grefier, (ss) indescifrabil

11. *1900, 27 noiembrie. Ordonanţa Nr. 213 a Tribunalului Ilfov de adjudecare în favoarea creditoarei Maria N. Dumitrescu a imobilului din str. Primăverei No.25, averea lui Ioan Georgescu, scoasă la licitaţie pentru achitarea creanţelor ipotecare de care e grevată.*

Dosar No. 2617/89

Noi Carol I
Cu mila lui Dumnezeu şi Voinţa Naţională
Rege al României
La toţi de faţă şi viitori sănătate

Tribunalul Ilfov Secţia de Notariat
1900 noembrie 27 – No. 9666
Ordonanţă de adjudecare
No. 2137

Societatea Creditului Funciar Urban, prin adresa cu No. 6851/96 a cerut a se pune în vânzare cu licitaţie publică imobilul din Bucureşti, strada Primăverei No.25, averea Dlui. I. Georgescu, spre a se putea achita de suma ce are a lua în virtutea actului de ipotecă înscris la No. 933/89. Observând lucrările din dosar

Având în vedere că dispoziţiunile art. 61 şi 62 din legea Creditului Funciar urban sunt îndeplinite

Tribunalul

Pentru aceste motive şi

Având în vedere că această vânzare se face după legea Creditului Funciar.

A încuviinţat a se scoate în vânzare cu licitaţie publică imobilul în cestiune, sorocindu-se adjudecarea la 8 octombrie 1896, pentru care s-a încheiat jurnalul cu No. 1940 care s-a dat şi citit în Camera de Consiliu la 24 aprilie 1896.

La 8 octombrie 1896, termenul fixat pentru adjudecarea provizorie a imobilului în cestiune, Tribunalul, prin jurnalul No. 5604/96, tot după cererea Creditului a amânat vânzarea la 25 februarie 1897, când, de asemenea după cererea Societăţii Creditului Funciar, a amânat vânzarea la 28 aprilie 1897, când, prin

jurnalul No.2309/97, a ajurnat vânzarea imobilului în cestiune tot după cererea Creditului la 10 iunie 1897, când, după cererea creditorului urmăritor a amânat vânzarea la 22 septembrie 1897, când, de asemenea după cererea Creditului Funciar Urban, Tribunalul a amânat licitația la 11 mai 1898, prin Jurnalul cu No. 7886/97, când, de asemenea, prin jurnalul No. 2859/98, tot după cererea Creditului Funciar Urban din Bucureşti, a amânat vânzarea la 20 octombrie 1898.

La 20 octombrie 1898, termenul fixat pentru adjudecarea provizorie a imobilului în cestiune, s-a deschis şedința la ora legală, sub preşedenția Dlui. judecător Em.Miclescu, asistat de Dl. jude D.Florescu, restul completului fiind ocupat cu alte lucrări.

La apelul nominal, s-a prezentat Societatea Creditului Funciar Urban din Bucureşti prin Dl. avocat P.Veropol, lipsind debitorele urmărit, Ion Georgescu.

Considerentele s-au redactat de Dl. jude Em.Miclescu.

Tribunalul

Având în vedere că vânzarea imobilului în cestiune este cerută de Societatea Creditului Funciar Urban din Bucureşti

Având în vedere că din lucrările aflate la dosar se constată că s-a făcut la domiciliul debitorelui somațiunile astfel după cum prevede art. 61 din legea Creditului Funciar Urban

Având în vedere că publicațiunile vânzărei în Monitorul Oficial No.84 din 17 iulie a.c. coprinde tot ce se cere de articolul 63 din zisa lege

Având în vedere că dispozițiile art. 62 din legea Creditului Funciar Urban sunt îndeplinite

S-a dat lectură actelor de procedură conform art. 537 pr.civ. fiind uşile deschise conform art. 538 tot pr.civ. din coprinderea cărora s-a văzut că imobilul din Bucureşti, strada Primăverei No.25, este compus din 2 corpuri de clădiri. Corpul 1 se compune din 4 camere, o sală, o galerie, o cămară, o latrină, şopron, un grajd cu o pivniță neboltită, iar dependințele din 2 camere şi magazie. Corpul II-a se compune din trei camere, o cămară, latrină, iar dependințele din două camere cu pivniță neboltită. Aceste corpuri sunt de zid masiv de o cărămidă fără de dependințele corpului II-a care sunt de paiantă şi învelite cu fier alb.

Având în vedere că, conform art. 65 din legea Creditului Funciar Urban din Bucureşti, strigările au început de la suma de lei 20.000, preț oferit de Societatea Creditului Funciar Urban din Bucureşti, prin caietul de însărcinări cu No. ...., precum şi de advocatul zisei Societăți, Veropol, de la care preț s-a ținut licitație prin ținere de liste conform art. 543 din procedura civilă

Având în vedere că după strigările făcute şi repetate de trei ori, trecând între fiecare strigare câte un interval de cinci minute, conform art. 65 din legea Creditului Funciar Urban din Bucureşti, (sic!) prin advocatul său a oferit cel mai mare preț la a treia şi ultima strigare în sumă de lei 20.000 care a subscris listele de licitare, conform art. 545 din procedura civilă.

Pentru aceste motive

În virtutea legei

A adjudecat provizoriu asupra Societății de Credit Funciar Urban din Bucureşti, cu prețul de lei douăzeci de mii, No. 20.000, casele cu locul lor din Bucureşti, strada Primăverei No. 25, averea Dlui. Ioan Georgescu. Anunțându-se părțile a se prezenta din nou la Tribunal în ziua de 29 octombrie 1898. Termenul s-a dispus a se afige la uşa Tribunalului, pentru care, conform art. 546 pr.civ., s-a încheiat jurnalul cu No. 7808, care s-a dat şi citit în şedință publică la 20 octombrie 1898.

La 29 octombrie 1898, termenul fixat pentru adjudecarea definitivă a imobilului în cestiune, Tribunalul, prin jurnalul No. 8038/98, după cererea creditorelui urmăritor, Societatea Creditului Funciar Urban din Bucureşti, a amânat vânzarea la 18 ianuarie 1899, când Tribunalul, prin jurnalul No. 370/99, din cauză că creditorul a încetat din viață a suspendat vânzarea în cestiune.

După care, Societatea Creditului Funciar Urban din Bucureşti, prin adresa cu No. 33977, a cerut din nou vânzarea sus zisului imobil şi Tribunalul a încuviințat această cerere şi a fixat ziua de 24 ianuarie 1900, când Tribunalul, după cererea ambelor părți, a amânat vânzarea în cestiune la 27 martie, încheind jurnalul No. 585/900.

La 27 martie 1900, termenul fixat pentru adjudecarea provizorie a imobilului în cestiune, s-a deschis şedința la ora legală, sub preşedenția Dlui. judecător M.A.Balş, asistat de Dl.jude D.I.Dobrescu, restul completului fiind ocupat cu alte lucrări.

Fotoliul Ministerului Public s-a ocupat de Dl. advocat Gr.Jipescu, cel mai vechi după tabloul advocaților aflat în sala şedinței, fiind Dl. Procurore ocupat la Parchet.

La apelul nominal s-a prezentat Societatea Creditului Funciar Urban din Bucureşti prin Dl. Horia Rosetti, advocatul zisei societăți, lipsind debitoarea urmărită, Alexandrina Georgescu şi Alexandrina Georgescu (sic!) tutoarea minorilor decedatului Ioan Georgescu.

Tribunalul

Având în vedere că vânzarea imobilului în cestiune este cerută de Societatea Creditului Funciar Urban din Bucureşti

Având în vedere că din lucrările aflate la dosar se constată că s-a făcut la domiciliul debitorelui somaţiunile cerute de art. 61 din legea Creditului

Având în vedere că publicaţiunile vânzărei în Monitorul Oficial cu No.254 din 12 februarie coprinde tot ce se cere de articolul 63 din legea creditului

Având în vedere că dispoziţiile art. 62 din legea Creditului Funciar Urban sunt îndeplinite

S-a dat lectură actelor de procedură conform art. 537 din procedura civilă fiind uşile deschise conform art. 538 din procedura civilă.

Având în vedere că, conform art. 65 din legea creditului s-au început strigările de la suma de lei 18.000, preţ oferit de Societatea Creditului Funciar Urban din Bucureşti prin caietul de sarcini cu No. 10985/900, precum şi de advocatul zisei Societăţi Horia Rosetti, de la care preţ s-a ţinut licitaţie prin ţinere de liste conform art. 543 din procedura civilă.

Având în vedere că, după strigările făcute şi repetate de trei ori, trecând între fiecare strigare câte un interval de cinci minute, conform art. 544 din pr.civ., Dl. Nicolae Al.Dumitrescu a fost cel din urmă care a oferit cel mai mare preţ la a treia şi ultima strigare, care a şi subscris listele de licitare conform art. 545 pr.civ.

Având în vedere concluziile reprezentantului Ministerului Public de a se adjudeca provizoriu asupra Dlui. Nicolae Al. Dumitrescu imobilul în cestiune, care a oferit cel mai mare preţ la ultima strigare

Pentru aceste considerente care s-au redactat de Dl. Jude supleant D.I.Dobrescu

În unire cu opinia reprezentantului Ministerului Public

În virtutea legei

A adjudecat provizoriu asupra Dlui. Nicolae Al. Dumitrescu, cu preţul de lei cincizeci şi trei mii, No. 53.000, casele cu locul lor din Bucureşti, strada Primăverei No. 25, averea defunctului Ioan Georgescu. Anunţându-se părţile a se prezenta din nou la Tribunal în ziua de 5 aprilie 1900 pentru supralicitare. Termenul s-a dispus a se afige la uşa Tribunalului, pentru care, conform art. 546 pr.civ., a încheiat jurnalul No.2641, care s-a dat şi citit în şedinţă publică la 27 martie 1900, Bucureşti.

La 5 aprilie 1900, termenul fixat pentru adjudecarea definitivă a imobilului în cestiune, Tribunalul, după cererea părţilor, de acord cu opinia Dlui. advocat Teclu, care a ţinut loc de Procurore, prin jurnalul cu No. 3010/900 a amânat vânzarea la 9 octombrie 1900.

La 9 octombrie 1900, termenul fixat pentru vânzarea imobilului în cestiune, s-a deschis şedinţa la ora legală, sub preşedenţia Dlui. jude M.Christea, asistat de Dl. supleant Al.Juca, restul completului fiind ocupat cu alte lucrări.

Fotoliul Ministerului Public s-a ocupat de Dl. advocat Alexianu, cel mai vechi după tabloul advocaţilor aflat în sala şedinţei, fiind Dl. Procurore ocupat la Parchet.

La apelul nominal s-a prezentat Dl. advocat C.Ionescu din partea Societăţii Creditului Funciar Urban din Bucureşti şi Dl. advocat Mihail Rachtivan din partea Dnei. Alexandrina Georgescu, tutoarea minorilor defunctului Ioan Georgescu, în baza procurei legalizată de Comis. de Poliţie Secţia 18 din Bucureşti, la No. 233/900, asistat de Dl. advocat P.Capeleanu.

Mai'nainte de a se da lectură actelor de procedură, Dl. advocat P.Capeleanu susţine că imobilul în cestiune a mai fost scos în vânzare şi în anul 1896 tot de către Societatea Creditului Funciar Urban din Bucureşti şi după mai multe amânări s-a adjudecat provizoriu în ziua de 20 octombrie 1898 şi în ziua de supralicitare care era fixată la 29 octombrie 1898 chiar de către reprezentantul creditului a cerut amânarea vânzărei pentru ziua de 18 ianuarie/99 şi la acea dată neprezentându-se părţile vânzarea s-a suspendat, dovadă că Societatea Creditului a renunţat la vânzare, aşa că nu se mai putea continua vânzarea de către credit pentru azi, deoarece trebuia să se facă noi somaţiuni şi numai în baza noilor somaţiuni urma să se reînceapă vânzarea, cerând admiterea acestui incident şi amânarea vânzărei spre a se face noi somaţiuni.

Dl. advocat Ionescu zice că Societatea Creditului nu a renunţat la vânzare, dar a consimţit numai la amânare, cerând respingerea incidentului şi a se da curs vânzărei.

Dl. advocat Alexianu, reprezentantul Ministerului Public, în concluziunile puse, fu de părere a se respinge incidentul şi a se da curs vânzărei.

Tribunalul

Asupra incidentului ridicat de Dl. advocat Capeleanu din partea debitoarei urmărite Alexandrina Georgescu, tutoarea minorilor defunctului Ioan Georgescu

Având în vedere că la 29 octombrie 1898, termenul fixat pentru supralicitare, Societatea Creditului a cerut amânarea vânzărei, fixându-se termenul de 18 ianuarie/99, că la această dată neprezentându-se părţile vânzarea s-a suspendat, că faptul neprezentării creditului Urban din Bucureşti nu poate fi considerat drept o renunţare, ci numai ca o consimţire din partea Creditului de a se acorda o amânare debitorului

Considerând că, astfel fiind, nu mai era necesitate de a se face noi somaţiuni, după cum cere articolul 61 din legea Creditului Funciar Urban, fiind numai o continuare a primei vânzări, iar nu o nouă urmărire, aşadar din acest punct de vedere incidentul urmează a se respinge ca nefondat

Pentru aceste motive

În unire cu concluziunile Ministerului Public

În virtutea legei

A respins incidentul ridicat de Dl. advocat P.Capeleanu din partea debitoarei urmărite Alexandrina Georgescu, tutoarea minorilor defunctului Ioan Georgescu şi a dat curs vânzării.

După care:

Tribunalul

Având în vedere că vânzarea imobilului în cestiune este cerută de Societatea Creditului Funciar Urban din Bucureşti

Având în vedere că din lucrările aflate la dosar se constată că s-a făcut la domiciliul debitorelui somaţiunile astfel după cum prevede art. 61 din legea Creditului Funciar Urban

Având în vedere că publicaţiunile vânzărei în Monitorul Oficial cu No.41 din 24 mai 1900 coprinde tot ce se cere de articolul 63 din zisa lege

Având în vedere că dispoziţiile art. 62 din legea Creditului Funciar sunt îndeplinite

S-a dat lectură actelor de procedură conform art. 537 pr.civ. în şedinţăpublică, conform art. 538 pr.civ.

Având în vedere că, conform art. 65 din zisa lege a creditului, s-a început strigările de la suma de lei 24.000, preţ oferit de Societatea Creditului Funciar Urban din Bucureşti prin caietul de însărcinări cu No. 35442/900, precum şi de Dl. advocat al zisei Societăţi Al.C.Ionescu, de la care preţ s-a ţinut licitaţie prin ţinere de liste conform articolului 543 din procedura civilă

Având în vedere că, după strigările făcute şi repetate de trei ori, trecând între fiecare strigare câte un interval de cinci minute, conform art. 544 pr.civ., Dna. Maria Dumitrescu, prin procurator Dl. advocat D.I.Carp, în baza procurei autentificată de această secţie la No. 9302/900, a fost cel din urmă care a oferit cel mai mare preţ în sumă de lei trei zeci şi cinci de mii, No. 35.000, la a treia şi ultima strigare, care a subscris listele de licitare conform art. 545 din procedura civilă

Dl. advocat M.Rachtivan, pentru debitoarea urmărită Alexandrina Georgescu, tutoarea minorilor defunctului său soţ, cere amânarea vânzărei pe motiv că preţul rezultat la licitaţie nu este suficient în raport cu valoarea imobilului, deoarece el a fost evaluat de către Societatea Creditului la suma de lei 160.000, nefiind nici concurenţi în număr mai mare.

Dl. advocat Alexianu, reprezentantul Ministerului Public, în concluziuni ceru ca faţă cu legea Creditului Urban din Bucureşti să respingă cererea de amânarea vânzărei şi a se adjudeca imobilul asupra Dnei. Maria N.Dumitrescu, care a oferit cel mai mare preţ la a treia şi ultima strigare.

Tribunalul

Asupra insuficienţei de preţ invocat de Dl. advocat Rachtivan

Având în vedere că întrucât vânzarea se face de către Societatea Creditului Funciar Urban din Bucureşti, care, prin articolul 65 din legea zisei Societăţi, arată că imobilul se va adjudeca asupra aceluia care va da cel mai mare preţ

Că aşa fiind, cererea de amânare a vânzărei urmează a fi respinsă

Pentru aceste motive care s-au redactat de Dl.membru supleant Al.Juca şi

În unire cu concluziunile Ministerului

În numele legei

A respins cererea de amânare a vânzărei şi

A adjudecat provizoriu asupra Dnei. Maria N. Dumitrescu prin procurator Dl. avocat D.I.Carp, în baza procurei autentică (sic!) de această secţie la No. 9302/900, cu preţul de lei treizeci şi cinci de mii, No. 35.000, imobilul din Bucureşti, strada Primăverei No.25, averea decedatului Ioan Georgescu. Anunţându-se părţile a se prezenta la Tribunal în ziua de 18 octombrie 1900 pentru supralicitare. Termenul s-a dispus a se afige la uşa Tribunalului, pentru care, conform art. 546 din procedura civilă, s-a încheiat jurnalul cu No. 8272/900, care s-a dat şi citit în şedinţă publică la 9 octombrie 1900, Bucureşti.

La 18 octombrie 1900, termenul fixat pentru adjudecarea definitivă a imobilului în cestiune, s-a deschis şedinţa la ora legală, sub preşedenţia Dlui. jude Th.Popescu Cudalbu, asistat de Dl. jude N.C.Schina, restul completului <fiind> ocupat cu alte lucrări.

La apelul nominal s-a prezentat Direcţia Creditului Funciar Urban din Bucureşti, reprezentată prin Dl. advocat N.Ionescu ca creditoare, lipsind debitoarea Alexandrina Georgescu, personal şi ca tutoare a minorilor decedatului Ioan Georgescu.

Considerentele s-au redactat de Dl. Membru de şedinţă N.C.Schina.

Tribunalul

Având în vedere că afiptul cu No. 26360/900 s-a afişat la uşa acestui Tribunal, conform art. 546 pr.civilă, după cum se constată din procesul verbal încheiat de poertărelul respectiv în ziua de nouă octombrie 1900

S-a dat lectură precedentului jurnal cu No. 8272/900 de adjudecarea provizorie, procedându-se la vânzare conform art. 538 pr.civilă

Având în vedere că atât în decursul celor opt zile libere de supralicitare, cât şi azi, ziua defiptă pentru adjudecarea definitivă a imobilului în cestiune, nu s-a prezentat nici un concurent ca să supraliciteze sau să dea un preţ mai mare ca cel în sumă de 35.000 ieşit la prima licitare

Având în vedere şi dispoziţiile art. 550 din procedura civilă

Pentru aceste motive

În virtutea legei

În unire cu concluziunile Dlui. M.Antonescu, reprezentantul Ministerului Public

A adjudecat definitiv asupra Dnei. Maria N.Dumitrescu, reprezentată în instanţă prin Dl. advocat D.I.Carp, în baza procurei autentică de această secţie la No.9302/900, cu preţul de lei trei zeci şi cinci de mii, No. 35.000, casele cu tot locul lor din Bucureşti, strada Primăverei No.25, averea defunctului Ioan Georgescu, cu obligaţiune pentru Dna. adjudecatară de a se conforma cu dispoziţiunile articolului 551 din procedura civilă.

Pentru care s-a încheiat jurnalul cu No. 8536, care s-a dat şi citit în şedinţă publică la 18 octombrie 1900, Bucureşti.

În urma acestora

Dna Maria N.Dumitrescu, prin procurator D.I.Carp, cu petiţia înreg. la No. 39837/900, a depus recipisa Administraţiei Financiare de Ilfov cu No. 782 de lei 700, recipisa Casei de Depuneri de lei 8.50/00 pentru plata taxei portăreilor, adresa Societăţei Creditului Funciar Urban din Bucureşti cu No.38079 înreg. la No.38421/900, precum şi actul de ipotecă înscris la No. 262/92, cerând a se forma şi libera Ordonanţa de adjudecare pe numele Dnei. Maria N. Dumitrescu.

Tribunalul

Având în vedere că taxa de înregistrare de 2% în sumă de lei 700 s-a plătit de adjudecatară la Administraţia Financiară de Ilfov cu recipisa No. 16782 precum şi taxa Corpului Portăreilor de lei 8.05 cu recipisa Casei de Depuneri No. 18.785/900

Având în vedere adresa Creditului Funciar Urban din Bucureşti cu No. 38079, înregistrată la No. 38421/900 prin care se constată că Dna. Maria N. Dumitrescu a depus la acea Societate suma de lei 6843 care reprezită valoarea ratelor arierate cu procente şi speze, iar pentru restul capitalului rămas de plată, în sumă de lei 20.002 bani 56, Dsa. a declarat că rămâne societară şi că Societatea nu se opune la emiterea Ordonanţei de adjudecarea pentru imobilul din strada Primăverei No.25 pe numele Dsale.

Având în vedere că actul de ipotecă înscris de acest Tribunal la No. 262/92 prin care decedatul Ioan Georgescu se împrumută de la Dna. Maria N. Dumitrescu, autorizată de soţul său, N.Al.Dumitrescu, cu suma de lei 22.000 ipotecă suszisul imobil

Având în vedere raportul Dlui. jude Comisar N.C.Schina înreg. la No. 41184/900 prin care se constată că suszisa creanţă ipotecară este în rang util şi necontestată şi că poate fi primită ca preţul adjudecaţiunei

Considerând că cu modul depunerei de mai sus se completează cu prisos preţul adjudecaţiunei de lei 35.000 plus taxele plătite

Că aşa fiind adjudecatara a depus întreg preţul adjudecaţiunei în termenul prescris de art. 551 pr.civ.

Pentru aceste motive

În baza jurnalului cu No. 9665/900 şi

În unire cu opinia Dlui jude supleant Th.Magheru care a ocupat fotoliul Ministerului Public în camera de Consiliu în lipsa Dlui. Procurore ocupat la Parchet.

Admite în preţul adjudecaţiunei suszisa creanţă ipotecară înscrisă la No.2692/92 şi

Formează această Ordonanţă de adjudecare pentru casele cu locul lor din Bucureşti, strada Primăverei No.25, pe numele Dnei. Maria N. Dumitrescu, căreia i se va libera, care Ordonanţă de adjudecare este supusă recursului în casaţie în termen de 40 zile de la data ei, iar în privinţa transmisiunii dreptului de proprietate asupra persoanei Dnei. adjudecatoare această Ordonanţă de adjudecare are efect retroactiv din momentul adjudecărei, conform ultimului aliniat de sub articolul 567 din procedura civilă.

Această Ordonanţă de adjudecare se va transcrie în registrul de transcripţiuni conform art. 722 pr.civ.

Dată şi citită în Camera de Consiliu, azi, la (sic!) noiembrie 1900, Bucureşti.

L.S.

(ss) indescifrabil (ss) N.C.Schina

Grefier
(ss) G.Tănăsescu
Grefa
Atestă că această ordonanță s-a transcris azi la 27 noembrie 1900 sub No. 2137 vol. 16
Grefier
L.S. (ss) indescifrabil

Dăm putere şi poruncim agenților administrativi să execute această ordonanță de adjudecare, procurorilor să stăruiască pentru a ei aducere la îndeplinire. Spre credință prezenta s-a iscălit de noi.
L.S.
(ss) indescifrabil (ss) indescifrabil (ss) D.C.Economu

Grefa
atestă că această expediție s-a liberat astăzi 23 ianuarie anul 1901, sub No. 106 în primirea Dlui. (sic!) Maria N. Dumitrescu
Grefier,
(ss) D.C. Economu

12. *1913, 5 martie. Recipisa No.32 a Societăţii Creditului Funciar Urban din Bucureşti atestă că aceasta a primit de la Pietro Bertolero suma de lei 8.900 pentru stingerea împrumutului ipotecar de lei 25.000 ce grevează asupra imobilului din Bucureşti, str. Primăverei 25, proprietatea lui Ioan Georgescu*

SOCIETATEA CREDITULUI FUNCIAR URBAN DIN BUCUREŞTI. Recipisa No. 32 din 5 martie 1913. Lei 8.900 - opt mii nouă sute- în scrisuri funciare urbane 5% Bucureşti, cu cuponul de ianuarie 1914 s-au primit de la Dl. Pietro Bertolero, conform cererei înregistrate la No. 3432/913, pentru stingerea împrumutului ipotecar de lei 25.000 ce grevează asupra imobilului din Bucureşti, str. Primăverei 25, proprietatea Dlui. Ioan Georgescu.

Director,
(ss) indescifrabil

Consilier delegat,
(ss) indescifrabil

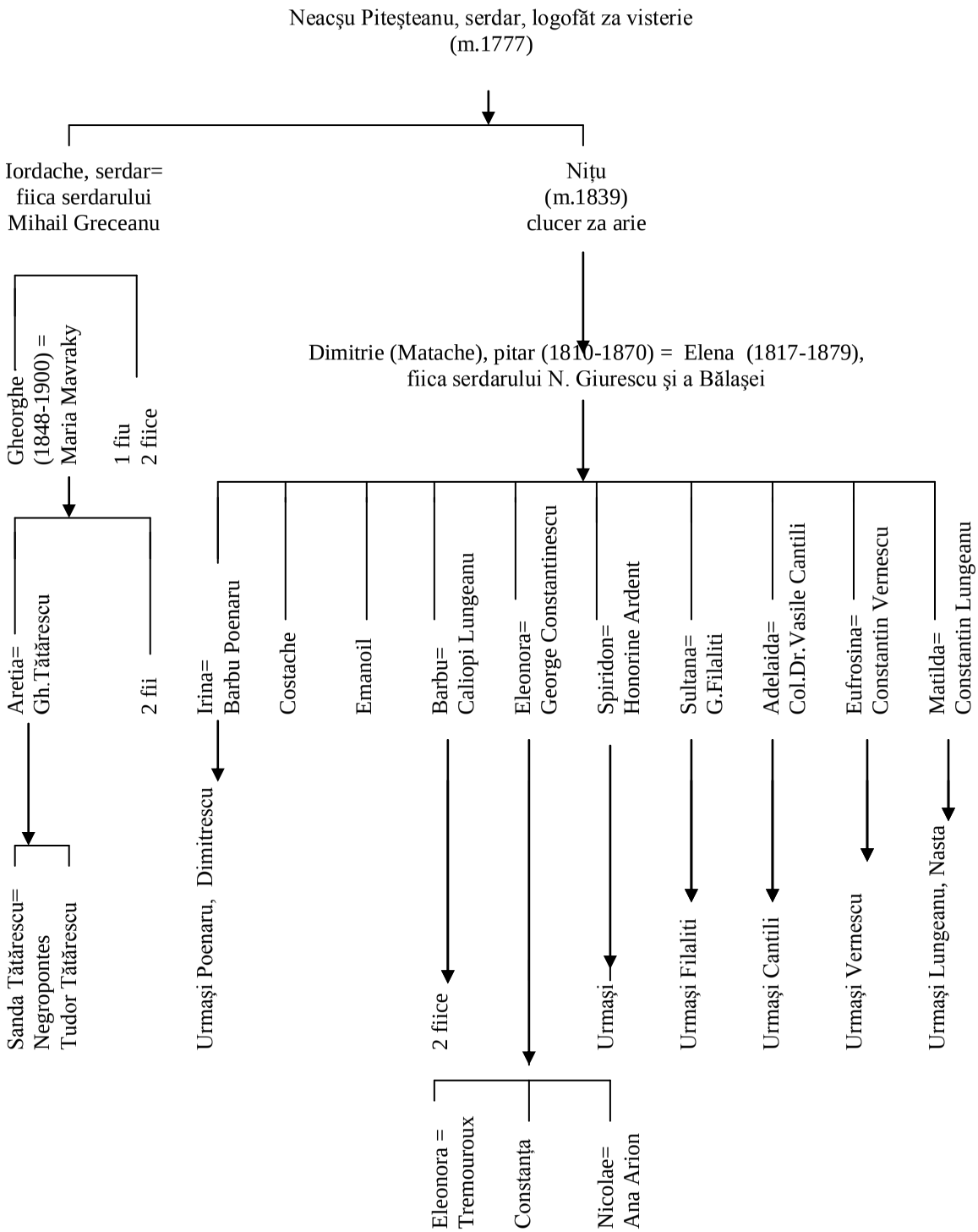
Şeful Serv. Contabilității
(ss) indescifrabil

Controlor,
(ss) indescifrabil

ANEXĂ GENEALOGICĂ

Destinul Pitiştenilor s-a întâlnit şi altfel cu istoria sculpturii româneşti. Pitarul Dimitrie Pitişteanu, proprietarul imobilului care a aparţinut ulterior sculptorului Ioan Georgescu, era văr primar cu Gheorghe Pitişteanu, tatăl Aretiei Pitişteanu, căsătorite cu bine cunoscutul bărbat de stat român Gheorghe Tătărescu. Se ştie că doamna Aretia Tătărescu a fost nu numai o admiratoare a lui Constantin Brâncuşi, dar şi comanditara ansamblului monumental de la Târgu-Jiu. Istoricul Mihai Sorin Rădulescu a întocmit, folosind şi date furnizate de doamna Sanda Negropontes-Tătărescu, fiica Aretiei şi a lui Gheorghe Tătărescu, un amplu arbore genealogic al Pitiştenilor, pe care, la solicitarea mea, a avut bunăvoinţa să mi-l comunice, într-o formă prescurtată, pentru a-l reproduce aici. Exprim şi pe această cale cele mai vii mulţumiri atât doamnei Sanda Negropontes-Tătărescu, cât şi domnului Mihai Sorin Rădulescu.

23

Neacşu Piteşteanu, serdar, logofăt za visterie
(m.1777)
Iordache, serdar=
fiica serdarului
Mihail Greceanu
Nițu
(m.1839)
clucer za arie
Gheorghe
(1848-1900) =
Maria Mavraky
1 fiu
2 fiice
Dimitrie (Matache), pitar (1810-1870) = Elena (1817-1879),
fiica serdarului N. Giurescu şi a Bălaşei
Aretia=
Gh.Tătărescu
2 fii
Irina=
Barbu Poenaru
Costache
Emanoil
Barbu=
Caliopi Lungeanu
Eleonora=
George Constantinescu
Spiridon=
Honorine Ardent
Sultana=
G.Filaliti
Adelaida=
Col.Dr.Vasile Cantili
Eufrosina=
Constantin Vernescu
Matilda=
Constantin Lungeanu
Sanda Tătărescu=
Negropontes
Tudor Tătărescu
Urmaşi Poenaru, Dimitrescu
2 fiice
Urmaşi
Urmaşi Filaliti
Urmaşi Cantili
Urmaşi Vernescu
Urmaşi Lungeanu, Nasta
Eleonora =
Tremouroux
Constanța
Nicolae=
Ana Arion